

[Hanne Rejntoft.]

om den daglige administration, det står også hen i det uvisse, hvordan den opsamlede kapital skal anvendes — den skulle jo gerne anvendes så hensigtsmæssigt for lønmodtagerne som muligt — og her synes jeg, at fagbevægelsens medbestemmelsesret må være et absolut krav til en lovgivning af denne art.

Må jeg i det hele taget sige, at man godt kan lave lovgivning af denne art, der afhjælper en række ulemper for lønmodtagerne, uden af den grund at have så lidt tillid til lønmodtageren, at man tror, de skulle tabe forståelsen af, hvad det er, der gør deres situation som lønmodtagere ubehagelig. Det er dog en gammel erfaring i arbejderbevægelsen, at jo bedre basis man har at kæmpe på, jo flere kræfter har man til at kæmpe; det andet er vist en lidt fordrejet teori om, at man skal ned i nød og elendighed, før man kan lave samfundet om.

Endelig vil jeg spørge, om ikke lønarbejdere under 18 år skal være sikret via forslaget, selv om der fra arbejdsgiverside kun skal betales for arbejdere, der er fyldt 18 år; hvad har man ellers tænkt sig med de helt unge?

Jeg håber, jeg kan få opklaret nogle af disse lidt dunkle punkter, men i øvrigt mener vi, at lovforslaget imødekommer et praktisk behov for bedre lovgivning på området.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgard):

Hr. Arne Larsen kritiserede, at det lovforslag, vi her behandler, ikke skulle omfatte Grønland. Jeg har nu læst det sådan, at det skal det. Jeg benytter lejligheden til at påpege, at på Grønland gælder konkursloven derimod ikke, og det er en ganske vigtig og interessant detalje at trække frem, for det er vistnok nødvendigt — og det er en af de ting, som forslagsstillerne, så vidt jeg har kunnet forstå det, ikke har været tilstrækkelig opmærksom på — at synkronisere bestemmelserne om Lønmodtagernes Garantifond med bestemmelserne i konkursloven og også med detaljebestemmelser i konkursloven. Derfor har hr. Arne Larsen ret i, at der er et problem med Grønland, men problemet er sådan omtrent omvendt; det er nemlig spørgsmålet om, hvordan man får en

sådan ordning til at virke på Grønland, hvor konkursloven som sagt i øvrigt ikke gælder.

Hr. Erling Dinesen var inde på, at jeg tog fejl, når jeg drog spørgsmålet om sikring af feriegodtgørelse ind i billedet. Der er efter min mening to særdeles gode grunde til at gøre det; den ene er den, at det har lovforslaget selv gjort; dets § 1 og senere paragraffer i øvrigt går ud på at sikre lønmodtagerne udbetaling af tilgodehavende løn, feriegodtgørelse m. v. Dermed har lovforslaget altså taget fat på de spørgsmål, som i forvejen ligger til behandling i et sagkyndigt udvalg, som arbejder i øvrigt på grundlag af, så vidt jeg husker, en enighed her i tinget om, at dette udvalg skulle beskæftige sig med disse ting.

En anden grund til at hæfte sig ved sammenhængen med, hvad der foregår i ferieudvalget, er den, at jeg gætter på — jeg kan jo gætte fejl — at lovforslaget i nogen grad er inspireret af tankegods, der er hentet fra dette udvalg, og det er for så vidt ganske naturligt.

Hr. Erling Dinesen nævnte Boss-sagen, og den er et godt eksempel på, hvilket behov der kan være for en lovgivning som den, der her er stillet forslag om. Men den er også et eksempel på vanskeligheder og betænkeligheder af en sådan art, at der må tages højde for dem, når man udformer lovforslag. Jeg tænker på, at da feriegodtgørelserne kom i klemme, skyldtes det, at Boss-koncernen ikke havde rettet sig efter reglerne om anvendelse af feriemærkesystemet, hvad virksomheden skulle. Når den ikke gjorde det, var det faktisk med indforståelse fra løntagerne, løntagerne havde været indforstået med dette, havde altså i realiteten, ikke ved en tilfældighed, ikke ved efterladenhed, men med åbne øjne været med til ad denne vej at give kredit til virksomheden, og det er jo ikke en baggrund, på hvilken man så siger: ja men så er der dér et krav, som skal dækkes ind ved en Lønmodtagernes Garantifond. Man må jo netop sikre sig, at kreditgivning til en virksomhed ikke ad denne vej skaffes en sikkerhed, som lovgivningen i øvrigt ikke tilsigter at give den.

Lad mig så til slut sige, at når jeg synes, at vi skulle lade det udvalg, der beskæftiger sig med sikring af feriegodtgørelse, arbejde videre med denne sag, er det, fordi det er et